

بسم الله الرحمن الرحيم

زردک زهراآگین و چوب خاردار

(ترجمه)

خبر:

"شوکت عزیز صدیقی" قاضی محکمۀ بزرگ اسلام آباد، برای تحکیم حاکمیت اش، ارتش پاکستان را به مداخله مستقیم و غیرمستقیم در امور سیاسی پاکستان متهم کرده است. او در صحبت هایش به دست داشتن اداره اطلاعات پاکستان در امور قضایی کشور اشاره کرد. (منبع: خبرگزاری داون)

تبصره:

پاکستان در طول تاریخ ۷۰ ساله اش بین دموکراسی و حاکمیت کامل اردو دست به دست بوده است، ولی اکنون زیر تهدید نوعی "کودتای دموکراتیک" قرار دارد. تاریخ به نخست وزیران آموخته است که فرمانده های ارتش را با دقت انتخاب کنند؛ همان فرمانده هایی که قادر اند آنان را به زندان اندازند یا به قتل رسانند.

از مداخله ارتش در امور قضایی و سیاسی می توان از ذوالفقار علی بوتو مثال زد. جالب اینجا است که بعد از بدست گرفتن کنترل کامل و همه جانبه کشور، ارتش می خواهد به کارهایی دست زند که در آنجا مسئولیت ندارد. ارتش به نظارت از انتخابات و طراحی آن پرداخته است و اگر چیزی با این طرح در مخالفت قرار گیرد، آنان او را از بین برده و بار دیگر بر اساس منافع شان می سازند.

فساد مفکوره اصلی وضعیت فعلی پاکستان است. سیاستمدارانی را دیده ایم که با گذشت زمان ثروت مندتر شده اند و قضایی را نیز علیه شان شاهد بودیم، ولی چشمان مان هرگز شاهد اتهام یک جنرال متقاعد یا در حال خدمت به قضیه فساد نبوده است، و

هنوز هم ثروتی را که مالک اند، می‌بینیم. دو فرماندهٔ اخیر ارتش، جنرال پرویز مشرف و جنرال راحیل شریف، هر دو بعد از تقاعدشان به آرامی در سرزمین‌های خارجی مقیم شده‌اند. جالب این است که آنان بعد از مبدل کردن این سرزمین به بهشت، زندگی در این جا را قربانی تبعید به خارج از کشور کرده‌اند. هم‌چنان، هیچ محکمه‌ای جرأت نمی‌کند آنان را مواخذه کند.

اما در سوی دیگر، در خزان سال ۶۳۸م (۱۷ سال بعد از هجرت) خلیفه حضرت عمر رضی الله عنه به نزد شاعری بنام اشعث آمد تا در مورد شعری که در وصف خالد ابن ولید خوانده بود و از او ۱۰ هزار درهم هدیه گرفته بود، اطلاع حاصل کند. حضرت عمر گفت که اگر او این پول را از جیب شخصی‌اش پرداخته، پس مرتکب زیاده‌روی در مصرف شده‌است و اگر از غنیمت‌ها داده، پس این دزدی است و به اخراجش دستور داد.

پس اگر جنرالی مانند خالد، که بخاطر دوباره برگرداندن نیروهای مسلح نظامی یک سرزمین تازه مسلمان شده، طوری که هیچ کسی دیگر قبلاً این کار را نکرده‌بود، توانست مواخذه شود، چرا ما نمی‌توانیم جنرال‌های امروز را مواخذه کنیم که کجای صداقت‌های‌شان دروغ است و این که منافع بزرگ‌ترشان- که مسلمانان پاکستان در طول ۷۰ سال اخیر بخاطرشان رنج می‌برند- چیستند؟

مردم پاکستان باید سیاست زردک و چوب را (در اصطلاح سیاست، ارائهٔ تشویق برای رفتار خوب و ارائهٔ تنبیه برای رفتار بد است) که بالای‌شان عملی می‌شود، بشناسند. نه دموکراسی راه‌حل مشکلات است و نه اقتدار ارتش از مورد استفاده و سوء استفاده قرار گرفتن، آنان را حفاظت می‌کند. این تنها یک خلیفهٔ متقی است که با پیروی از گام‌های پیامبر مبارک ما صلی الله علیه وسلم و به نماینده‌گی از امت، با صلاحیت اقامهٔ قوانین الهی، می‌تواند نقش یک سپر را برای‌شان بازی کند. انتخاب هر یک از این رقابت‌کننده‌گان- چه با کمک ارتش و چه بدون آن- مثمر نخواهد بود و عدالتی که هم‌اکنون صادر می‌شود، برای غارت بیشتر نیست، بلکه برای سبقت از جنرالان فاسد است. در واقع، این جنگ قدرت بین مؤسسات است، هم‌چون گفتارهایی که برای سهم بیشتر می‌جنگند.

تحت خلافت، تمام مؤسسات در چارچوب سرحدات‌شان برای اصلاح جامعه کار می‌کنند و تحت نظارت مستقیم خلیفه خواهند بود. نقش قوهٔ قضائیه، فروکش کردن نزاع‌های در حال گسترش بین مردم و اعضای دستگاه‌های حکومتی، حکام و کارمندان، از خلیفه گرفته تا آنانی که در مقام‌های پایین‌تر اند، خواهد بود. ارتش مصروف امور مربوط به خودش؛ یعنی جهاد خواهد شد و می‌داند که این کار باعث رضایت الله سبحانه و تعالی خواهد شد، نه گرفتن ستاره روی کلاه. در نظام اسلام، قدرت جنرالان و صلاحیت قضات برای آن نیست که آنان را ترفیع دهد و یا ذکات و توانایی‌شان را کامل کند، در عوض آنان را مسئولیت‌پذیر می‌سازد تا بار این وظیفه را احساس کرده و متواضع و استوار می‌شوند. رسول الله صلی الله علیه وسلم می‌فرماید:

«أَلَا كَلُّكُمْ رَاعٍ وَكَلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ عَلَيْهِمْ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ»

ترجمه: هرکدام‌تان سرپرست و هرکدام‌تان مسئول زیردستان خویش هستید. حاکمی که بر مردم مقرر شده و سرپرست آن‌هاست، نسبت به آنان مسئول می‌باشد، و مردی که سرپرست خانواده‌اش است، نسبت به افراد خانه‌اش مسئول است.

نویسنده: اخلاق جهان

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۱۵ ذوالقعدة ۱۴۳۹ هـ.ق

۲۸ جولای ۲۰۱۸ م